

منصورامیدی، بهرام گرامی و اصغرمشاری

بترتیب مربی گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، استادیار و مربی

دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول ششم بهمن ماه ۱۳۷۰

چکیده

با استفاده از محیط کشت پایه MS و هورمون‌ها و مواد آلی مختلف چهار محیط کشت متفاوت تهیه و طی هفت آزمایش به کشت مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان اسپرس^۱ در این محیطها با شرایط نوری مختلف و تجدید کشت آنها مبادرت گردید. محیط کشت مایع حاوی ۰/۴، ۰/۵ و ۰/۱ میلی گرم بترتیب برای هورمونهای BAP، GA_۳ و NAA بهترین نتیجه را برای رشد قسمتهای هوائی بدست داد. برای تولید بیشتر کالوس، حذف دو هورمون GA و NAA و افزودن هورمون IBA به میزان ۰/۰۵ میلیگرم اثر مثبت داشت. استفاده از محیط کشت فاقد هورمون بطور قابل ملاحظه‌ای موجب تولید ریشه بیشتر گردید.

مقدمه

کشت بافتهای گیاهی با هدف تولید گیاه کامل یا فراهم آوردن امکان مطالعات سیتوژنتیک، فیزیولوژی تمایز، اثر هورمون‌ها و مواد آلی، انتخاب توده‌های سلولی مقاوم به تنش‌های مختلف و بالاخره کشت بساک و دانه‌گرده برای تولید گیاه هاپلوئید و ماسک^۱ دیپلوئید مقبولیت روزافزون یافته است (۱۷).

تولید کالوس^۲ و کشت آن و ایجاد تمایز (تولید ریشه و قسمتهای هوائی) در آن از روشهای معمول کشت بافت است (۹). کشت مریستم نیز به عنوان روشی برای تکثیر غیرجنسی گیاه در آزمایشگاه متداول است (۱۳). امروزه محیطهای کشت مختلفی وجود دارد که به عنوان پایه مورد استفاده قرار می‌گیرند و به اقتضای

اهداف و شرایط و نوع آزمایش، مقادیر معین از هورمون^۳

و مواد آلی گوناگون به محیط کشت پایه اضافه می‌گردد (۱۴). گونه‌ها و حتی ژنوتیپهای یک گونه ممکن است برای کشت بافت و تمایز آن نیازمندی خاصی نسبت به شرایط محیطی و عوامل شیمیائی داشته باشند (۱۱ و ۱۲). محیطهای کشت MS، بی‌لییدز^۳، B5، وایت^۴ و SH بیشتر متداول هستند (۴). برای کشت بافت و تولید کالوس از مریستم ساقه، هیپوکتیسل، تخمدان، کوتیلدون، برگ، جنین، ریشه و بساک استفاده می‌شود (۳).

کشت بافت در گونه‌های علوفه‌ای لگومیتوزو از جمله یونجه (۵)، شبدر برسیم (۵)، شبدر قرمز (۱۲)، شبدر سفید (۱۵) و لوتوس^۵ (۷) گزارش شده است.

لگومهای دانه‌ای عموماً " تمایل بیشتری به تشکیل ریشه نسبت به ساقه دارند در حالیکه در لگوم‌های علوفه‌ای فراوانی تشکیل ریشه نسبت به لگوم‌های دانه‌ای کمتر است (۴) .

در مجارستان از قسمتهای مختلف گیاه اسپرس در محیط کشت بی‌لییدز با هورمونهای کینیتین، NAA و 2,4-D برای تولید کالوس و سپس در همان محیط کشت با مزواینوزیتال^۱ و عصاره مخمر و سپس بدون هیچیک از این دو ماده برای تولید قسمتهای هوائی استفاده شد. ایجاد ریشه فقط پس از انتقال به گلدان و گلخانه در محیط بدون هورمون ممکن گردید (۶). در اینتالیا نیز از برگ اسپرس در محیطهای کشت مختلف همراه با ترکیبات گوناگون هورمونی استفاده شد و بهترین نتیجه از محیط کشت MS با هورمونهای IAA و 2-ip و سپس در محیط کشت SH بدون هورمون بدست آمد (۱). با توجه به اینکه اسپرس گیاهی دگرگشن است و هر توده آن مرکب از ژنوتیپ‌های مختلف و عموماً " به حالت هتروزیگوت می‌باشد و تکثیر جنسی آن حتی از طریق خودگشنی اجباری منجر به ایجاد ژنوتیپهای مختلف می‌شود، لذا تکثیر غیر جنسی آن از طریق کشت بافت می‌تواند روش مفیدی برای ازدیادبوتتهای انتخابی واجد صفت معین در مسیر اصلاح آن باشد.

مواد و روشها

تکثیر غیر جنسی اسپرس از طریق کشت بافت در چهار نوع محیط کشت مرکب از ۱۱ تیمار طی هفت آزمایش انجام گرفت (جدول ۱). کلیه آزمایشها به صورت طرح کاملاً " تصادفی در سه تکرار انجام شد. محیط کشت پایه در هفت آزمایش همان ترکیبات

معدنی پرنیاز و کم نیاز برای محیط کشت MS با مورا شی و اسکوگ^۲ (۱۰) می‌باشد (جدول ۲). به محیط کشت پایه MS مواد آلی تکمیل کننده و هورمونهای مختلف افزوده گردید که بسته به نوع و مقدار آنها محیطهای کشت متفاوتی بوجود آمدند که از آنها به عنوان محیط کشت A، B، C و D یاد خواهد شد (جدول ۳). محیط کشت A مایع و سه محیط کشت دیگر بواسطه افزودن آکار بصورت جامد هستند. محیط کشت D فاقد هرگونه ماده آلی (بجز شکر) و هورمون است. pH هر چهار محیط بوسیله اسید کلریدریک ۰/۱ نرمال یا هیدرات پتاسیم نرمال در دامنه ۶/۵-۶ تنظیم گردید. هر محیط کشت درون لوله آزمایش یا شیشه کشت ریخته شد و در دمای ۱۲۰ درجه سانتیگراد و فشاریک^۳ اتمسفر به مدت ۱۵ دقیقه در شرایط مرطوب ابتدا استریل و سپس در دمای ۱۰°C جهت استفاده بعدی نگهداری شد. مقدار کافی از بذر اسپرس توده فریدن محصول کشت دیم سال ۱۳۶۳ در گلدانهایی به ارتفاع ۱۰ سانتیمتر کشت گردید و پس از ۸ تا ۱۳ هفته هنگامی که گیاهچه‌ها به ارتفاع ۱۵-۱۰ سانتیمتر بودند مریستم ساقه یسار مریستم ریشه آنها جدا گردید. برای این منظور بعد از خارج کردن گیاه جوان از خاک، تمامی آن را با آب مقطر شسته و از نیم تا دو دقیقه (بسته به سن گیاه) در اتانول ۷۰ درصد و سپس به مدت ده تا بیست دقیقه در محلول ۲۰ درصد مواد سفیدکننده تجارتي (برابر با محلول يك درصد هیپوکلریت سدیم) قرار داده سه بار با آب مقطر استریل شسته شده بلافاصله تحت شرایط استریل و با استفاده از میکروسکوپ دوچشمی^۳ مریستم انتهایی ساقه گیاه جدا و به لوله کشت منتقل گردید. در مورد گیاهان مسن (۲ ساله و بیشتر) در مزرعه، تا حد امکان از ریشه در آورده شدند و مریستم آنها از نزدیکی طوقه

1- Meso-inositol

2- Murashige and Skoog

3- Binocular microscope

جدول ۱- مشخصات و شرایط کلی آزمایشات کشت مریستم در اسپرس

سما	تیمار نور و شدت آن (فوت شمع)	محیط کشت	بافت کشت شده (تعداد نمونه)	شماره آزمایش
۲۲ ± ۲	نور ممتد در کشت اول و سپس نور متناوب ۱۶ ساعت (۸ ساعت تاریکی) (۲۰۰)	A (مایع)	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۲۸)	۱
		"	مریستم انتهائی ساقه گیاه من (۳۵)	
		"	پرچم باز شده (۶)	
		"	پرچم باز نشده (۵)	
		"	تخمدان لقاح یافته (۵)	
۲۲ ± ۲	۷۲ ساعت تاریکی ممتد و سپس نور ممتد و متناوب مانند آزمایش اول (۲۰۰)	"	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۴۹)	۲
		"	مریستم انتهائی ریشه گیاه جوان (۲۷)	
۲۲ ± ۲	۷۲ ساعت تاریکی ممتد و سپس نور متناوب ۱۶ ساعت (۸ ساعت تاریکی) (۲۰۰)	"	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۱۷)	۳
۲۵ ± ۱	مانند آزمایش سوم (۲۰۰)	ابتدا B (جامد) بعد C (جامد)	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۲۲)	۴
۲۵ ± ۱	مانند آزمایش سوم (۱۰۰)	ابتدا C (جامد) بعد D (جامد)	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۳۲)	۵
۲۵ ± ۱	مانند آزمایش سوم (۱۰۰)	ابتدا C (جامد) بعد D (جامد)	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۴۰)	۶
۲۵ ± ۱	نور متناوب ۱۲ ساعت (۱۰۰) (۱۲ ساعت تاریکی)	D (جامد)	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان (۱۴)	۷

جدول ۲- ترکیبات معدنی محیط کشت پایه MS

میلی گرم	ترکیبات کم نیاز	میلی گرم	ترکیبات پر نیاز
۶/۲۰	H_3BO_4	۱۶۵۰	NH_4NO_3
۱۶/۹۰	$MnSO_4 \cdot H_2O$	۱۹۰۰	KNO_3
۸/۶	$ZnSO_4 \cdot 7H_2O$	۲۲۲/۶	$CaCl_2$
۰/۸۲	KI	۱۷۰	KH_2PO_4
۰/۲۵	$Na_2MoO_4 \cdot 2H_2O$	۲۷۰	$MgSO_4 \cdot 7H_2O$
۰/۰۲۵	$CUSO_4 \cdot 5H_2O$	۲۷/۲۵	Na_2-EDTA
۰/۰۲۵	$CoCl_2 \cdot 6H_2O$	۲۷/۸	$FeSO_4 \cdot 7H_2O$

جدول ۳- مواد آلی تکمیل کننده و هورمونهای مختلف در محیطهای کشت

مقدار ترکیبات آلی و هورمونهای محاسب میلیگرم در لیتر در چهار محیط کشت				ترکیبات آلی و هورمونها
D	C	B	A	
-	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	Myo-Inositol
-	۰/۵	۰/۱	۰/۱	Thiamine-Hcl
-	۰/۱	۰/۵	۰/۵	Pyridoxine-Hcl
-	۰/۵	۰/۵	۰/۵	Nicotinic-Acid
-	۲	۲	۲	Glycine
-	۲	۲	۲	Ca-Pantothene
-	-	۰/۰۵	۰/۰۱	Naphtalene Acetic Acid
-	۰/۵	۰/۵	۰/۵	6-Benzylaminopurine
-	-	۰/۴	۰/۴	Gibberellins
-	۰/۰۵	-	-	Indolbutyric Acid
۲۰×۱۰^۳	۲۰×۱۰^۳	۲۰×۱۰^۳	۲۰×۱۰^۳	Sucrose
۱۰×۱۰^۳	۸×۱۰^۳	۸×۱۰^۳	-	Agar

هفتگی در برخی نمونه ها کالوس تشکیل شده بود که بر روی آنها اثرات مختصری از تمایز مشاهده می‌گردید. قسمت‌های هوایی رشد کرده بود ولی اثری از ریشه مشاهده نمی‌شد (شکل ۱). بافت گیاه منن رشد بیشتری از نظر ارتفاع قسمت هوایی و میزان کالوس نشان می‌داد (جدول ۴). در موقع تجدید کشت، کالوس‌های نسبتاً "بزرگ با آثار تمایز بر روی آنها به قطعات کوچکتر تقسیم و بطور جدا کشت و برای مدت ۶ تا ۸ هفته دیگر نگهداری شدند. تحت شرایط جدید ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی، رشد قسمت هوایی بطور محسوسی کاهش و رشد کالوس افزایش یافت. طی دومین دوره رشد یک نمونه متعلق به گیاه جوان یک

شکل ۱- کشت مریستم بر روی پل کاغذی در محیط کشت مایع A، رشد قسمت هوایی در لوله های کشت (رشد کالوس بویژه در لوله کشت سمت راست مشخص است).

گیاه جدا گردید. برای محیط کشت مایع (A) از لوله های ۱۱۰ میلیمتری با قطر دهانه ۹ میلیمتر استفاده شد. در هر لوله ۳-۴ میلیمتر از محیط کشت ریخته، یک پیل از جنس کاغذ صافی به ابعاد تقریبی ۵-۴×۵-۴ میلیمتر برای گذاردن نمونه گیاهی روی آن در مایع قرار داده شد. دهانه لوله ها به نحوی با درپوش ماریچ استریل بسته شد که ضمن حفظ لوله از آلودگی، تبادل گازی با بیرون را برای آن امکان پذیر می نمود. علاوه بر لوله ها از شیشه های به ارتفاع ۱۰ سانتیمتر با قطر دهانه ۲ سانتیمتر و درپوش ماریچ فلزی استفاده گردید. با نیم دور باز کردن درپوش، بدون امکان آلودگی تبادل گازی صورت می گرفت. برای محیط های کشت جامد (B و C و D) نیازی به پل کاغذی نبوده و بطور کلی نحوه کار آسان تر است. به خصوص آنکه قطر دهانه این شیشه ها نسبت به ارتفاع شیشه نسبتاً "زیاد و تجدید کشت بافت (انتقال نمونه به محیط جدید) در آنها با سهولت بیشتری انجام می شود.

بطوریکه در جدول ۱ ذکر شده است شرایط شدت نور و میزان نور و تاریکی در این آزمایشات متفاوت ولی دما (۲۵-۲۰ درجه سانتیگراد) تقریباً "ثابت بوده است. قبلاً" نیز استفاده از دمای ثابت ۲۰ درجه سانتیگراد در آزمایشگاه بجای دمای متناوب ۲۰/۳۰ درجه توصیه گردیده است (۱۶). وضعیت تاریکی با پیچیدن کامل لوله های کشت در کاغذ آلومینیم ایجاد گردید. تقریباً "هر چهار هفته یکبار تجدید کشت صورت گرفته و در موارد ممکن گیاهان به گلدانهای فین حاوی مقادیر مساوی ماسه و خاک برگ استریل منتقل شدند.

نتایج

آزمایش اول: به هنگام تجدید کشت در مرحله چهار

جدول ۴- نتایج نهائی کشت مریستم در اسپرس در ۷ آزمایش در محیط‌های کشت متفاوت و شرایط محیطی مختلف

تیمارهای آزمایش			کشت اول		شمارش نهائی
ارتفاع قسمت هوائی (میلیمتر)	تولید کالوس	تعداد تولید قسمت هوائی کالوس (%)	تعداد تولید ریشه (%)	تعداد تولید	تعداد تولید
<u>آزمایش اول :</u>					
۱۱/۵	کمتر از ۱۰ میلیمتر مکعب	۸۷	۳۵	۶	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
۱۴/۳	تقریباً "دوبرابر مریستم"	۸۸	۳۳	۵	مریستم انتهائی ساقه گیاه مسن
-	-	-	-	-	پرچم باز نشده (بساك نترکیده)
-	-	-	-	-	پرچم باز شده (بساك ترکیده)
-	تقریباً "باندازه يك عدس"	-	-	-	تخمدان لقاح یافته
<u>آزمایش دوم:</u>					
۲۱/۷	کمتر از ۱۰ میلیمتر مکعب	۱۰۰	۳۰	۳	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
-	خیلی مختصر	-	۱۸	-	مریستم انتهائی ریشه گیاه جوان
<u>آزمایش سوم :</u>					
۱۰/۴	کمتر از ۱۰ میلیمتر مکعب	۵۴	۱۱	۳	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
<u>آزمایش چهارم :</u>					
۲۶/۳	۲۰ تا ۵۰ میلیمتر مکعب	۹۱	۲۸	-	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
۳۷/۳	افزایش نسبت به مقدار فوق	-	-	۷	کالوس و قسمت هوائی از کشت قبل
<u>آزمایش پنجم :</u>					
۱۶/۵	بیش از ۳ آزمایش قبل	۸۵	۴۳	-	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
۱۰-۴۰	بیش از ۴ آزمایش قبل	-	-	۱۹	کالوس و قسمت هوائی از کشت قبل
<u>آزمایش ششم :</u>					
۱۷/۳	مشابه آزمایش پنجم	۷۵	۴۴	-	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان
۳۵-۱۳۰	مشابه آزمایش پنجم	-	-	۱۵	کالوس و قسمت هوائی از کشت قبل
<u>آزمایش هفتم :</u>					
۸/۴	بدون کالوس	۹۲	-	۱۱	مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان

(۳۵ درصد) تولید کالوس و روی هم در لوله و در خاک ۳ نمونه (۶ درصد) تولید ریشه نمودند. از ۷۸ مریستم انتهائی ساقه گیاه مسن ۶۹ نمونه (۸۸ درصد) تولید قسمت هوائی، ۲۶ نمونه (۳۳ درصد) تولید کالوس و روی هم در لوله و در خاک ۴ نمونه (۵ درصد) تولید ریشه نمودند (جدول ۴). به طوریکه ملاحظه می‌شود نتیجه حاصل از کشت بافت مریستم در هر دو نوع گیاه جوان و مسن تقریباً "همانند است". ضمناً "کشت پرچم باز نشده و باز شده و نیز کشت تخمدان لقاح یافته منجر

تار ریشه به طول يك سانتیمتر و نمونه دیگر متعلق به گیاه مسن ریشه نسبتاً "قطوری به طول ۱۰ سانتیمتر تولید کرد. در پایان این دوره ۱۰ تا ۱۲ هفته، گیاهان جوانی که بیش از ۳۰ میلیمتر ارتفاع داشتند به محیط کشت سوم مشتمل برگلدانهای فین حاوی ماسه و خاک برگ منتقل گردیدند و برای جلوگیری از خشک شدن گیاه، روی گلدانها با لیوان شیشه‌ای به مدت ۷۲ ساعت پوشانده شد. از ۵۳ مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان ۴۶ نمونه (۸۷ درصد) تولید قسمت هوائی، ۱۹ نمونه

به نتیجه نگرديد .

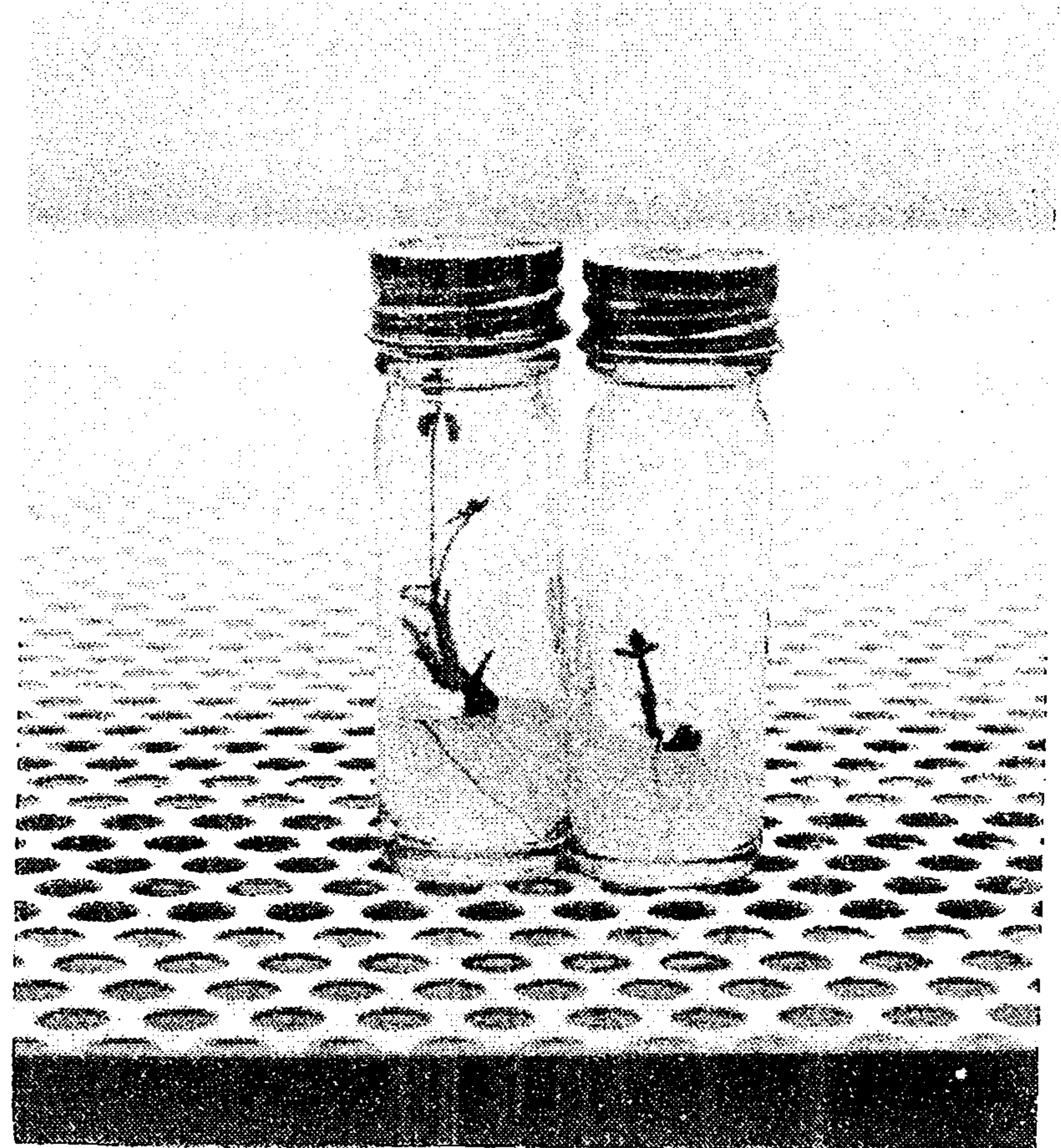
آزمایش دوم : در این آزمایش که بجز قراردادن کشتها به مدت ۷۲ ساعت در تاریکی در شروع آزمایش از جهات دیگر مشابه آزمایش اول است . مریستم انتهائی متعلق به گیاه جوان، قسمت های هوائی و کالوس تولید کردند ولی مریستم انتهائی گیاه مسن رشدی نشان نداد . در هیچ مورد نیز اثری از ریشه مشاهده نگرديد . نمونه ها بعد از چهار هفته تجدیدگشت و برای ۶ تا ۸ هفته دیگر نیز نگهداری شدند . در پایان این مدت از مریستم های ساقه تقریباً " تمام نمونه ها تولید قسمت هوائی و فقط يك نمونه تولید ریشه کرد . از مریستم های ریشه نیز نهایتاً " ۹ نمونه تولید کالوس کردند و بقیه هیچگونه رشدی نشان ندادند . سپس نمونه ها مشابه شرایط آزمایش اول به محیط کشت سوم منتقل گرديد . در این آزمایش از ۹۳ مریستم ساقه ۹۳ نمونه (۱۰۰٪) تولید قسمت هوائی ۲۸ نمونه (۳۰ درصد) تولید کالوس و رویهم در لوله و در خاک ۳ نمونه (۳ درصد) تولید ریشه نمودند . از ۵۱ مریستم ریشه فقط ۹ نمونه (۱۸ درصد) تولید کالوس نمودند (جدول ۴) .

آزمایش سوم : در این آزمایش پس از ۷۲ ساعت تاریکی در شروع آزمایش، از نور متناوب (۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی) استفاده گرديد . ارتفاع قسمت هوائی در کشت اول در حدود آزمایش اول بود و در کشت دوم از ۳۵ مریستم ساقه ۱۹ نمونه (۵۴ درصد) تولید قسمت هوائی، چهار نمونه (۱۱ درصد) تولید کالوس و يك نمونه (۳ درصد) تولید ریشه نمودند (جدول ۴) .

آزمایش چهارم : برخلاف سه آزمایش قبلی محیط کشت این آزمایش و آزمایشهای بعدی به صورت جامد (دارای آگار) بودند . نظریه اینکه در سه آزمایش قبلی نمونه ها بتدرت ریشه تولید کردند، لذا در این آزمایش

مقدار نفتالین استیک اسید (NAA) که خاصیت ریشه زائی دارد به ۵ برابر افزایش داده شد . کالوس های بزرگ (۲۰ تا ۵۰ میلیمتر مکعب) که بر روی آنها آثار تمایز دیده می شد به قطعات کوچکتر تقسیم و پس از ۸ هفته به محیط کشت جدید (C) انتقال یافتند . چون با وجود استفاده از هورمون NAA در دو محیط کشت قبلی باز هم ریشه تولید نگرديد بود لذا بجای هورمون مزبور از ایندول بوتیریک اسید (IBA) که هورمون ریشه زای دیگری می باشد استفاده شد . جیبرلین نیز حذف گرديد . بر اثر تغییر محیط کشت ارتفاع قسمت هوائی از ۲۶ به ۳۷ میلیمتر افزایش یافت . از ۴۵ مریستم مورد آزمایش ۴۱ نمونه (۹۱ درصد) تولید قسمت هوائی، ۱۷ نمونه (۳۸ درصد) تولید کالوس و ۳ نمونه (۷ درصد) تولید ریشه نمود (جدول ۴) .

آزمایش پنجم : پس از ۶ هفته، در محیط کشت C از ۵۳ مریستم ۴۵ نمونه (۸۵ درصد) تولید قسمت هوائی و ۲۳ نمونه (۴۳ درصد) تولید کالوس نمودند . در این مرحله نمونه ها به محیط کشت جدید (D) منتقل شدند . محیط کشت D عاری از هورمون بود و چون تا این مرحله تولید گیاه کامل ریشه دار تقریباً " میسر نگرديد بود، لذا از محیط کشت بدون هورمون برای امکان ریشه دهی استفاده گرديد . نمونه های کالوس تولید کرده بودند نیز کالوس آنها به قطعات کوچکتر تقسیم و به محیط جدید منتقل شدند . سه روز بعد از انتقال در بعضی نمونه ها که دارای قسمت های هوائی شده بودند آثار ریشه ظاهر گرديد و يك هفته بعد از انتقال هفت نمونه دارای ریشه های به طول ۲ تا ۵ سانتیمتر گرديدند (شکل ۲) . ده هفته بعد از شروع آزمایش گیاهان ریشه دار به گلدانهای فین منتقل و تحت شرایط مشابه با آزمایشهای قبلی قرارداد شدند .

شکل ۲- گیاه ریشه‌دار در محیط کشت جامد

آزمایش ۶ نمونه ریشه‌دار به گلدانهای فین منتقل گردیدند. پس از دو هفته دیگر شرایط محیطی یعنی دمای ۱۸ به ۲۱ درجه سانتیگراد، شدت نور از ۱۰۰ به ۲۰۰ فوت شمع و تناوب نور از ۱۲ ساعت به ۱۶ ساعت در ۲۴ ساعت تغییر داده شد. تغییر محیط کشت و شرایط آزمایش منجر به حصول ۱۵ درصد ریشه دهی در گیاهان گردید. در مرحله بعدی گلدانهای فین به گلدانهای بزرگتر و به محیط گلخانه منتقل شدند. ۱۲ هفته بعد از شروع آزمایش نمونه‌های بدون ریشه نیز که ارتفاعی در حدود ۳/۵ تا ۱۳ سانتی‌متر داشتند به گلدانهای فین منتقل و در همان شرایط محیطی آزمایش قبل قرار داده شدند (جدول ۴).

آزمایش هفتم: در این آزمایش از ابتدا و بجای محیط کشت C محیط کشت D انتخاب گردید و هدف پاسخ به این سوال بود که آیا از ابتدا و بدون نیاز به تغییر محیط کشت می‌توان گیاهان تواما " دارای قسمت‌های هوایی و ریشه تولید نمود؟ طی ۶ هفته اول تعدادی از نمونه‌ها قسمت‌های هوایی تولید کردند که ارتفاع آنها به ۸/۴ میلی‌متر رسید ولی در هیچیک از نمونه‌ها کالوس تشکیل نگردید. دو نمونه نیز ریشه تولید کردند. گیاهان در مرحله ۶ هفتگی در همان نوع محیط کشت (D) تجدید کشت و در پایان هفته دوازدهم به گلدانهای فین منتقل گردیدند. شرایط محیطی آزمایش مشابه آزمایش ششم بوده است. از ۲۷ مریستم ۲۵ نمونه (۹۳ درصد) تولید قسمت هوایی و ۳ نمونه (۱۱ درصد) تولید ریشه کردند. علیرغم ۹۳ درصد تعداد تولید قسمت هوایی، میزان رشد این قسمت‌ها کمتر از آزمایشات قبلی و عموماً " به صورت کوتاه و لاغر بودند (جدول ۴). نتیجه‌گیری از هفت آزمایش:

طی دو هفته دمای محیط آنها از ۱۸ به ۲۱ درجه سانتیگراد و شدت نور از ۱۰۰ به ۲۰۰ فوت شمع و تناوب نور از ۱۲ ساعت به ۱۶ ساعت نور در ۲۴ ساعت تغییر داده شد. نمونه‌های بدون ریشه که ارتفاع قسمت هوایی آنها به ۴ تا ۱۲ سانتی‌متر می‌رسد نیز در پایان هفته دوازدهم بعد از شروع آزمایش به گلدانهای فین منتقل و در دمای ۱۸ درجه سانتیگراد با ۱۲ ساعت نور متناوب به شدت ۱۰۰ فوت شمع منتقل شدند. به طوریکه در جدول ۴ ملاحظه می‌شود نهایتاً " ۱۹ درصد از گیاهان دارای ریشه گردیدند که بالاترین درصد تا این مرحله از آزمایشات بوده است.

آزمایش ششم: این آزمایش در واقع تکرار آزمایش پنجم بوده است. در نخستین محیط کشت C از ۶۱ مریستم ۴۶ نمونه (۷۵ درصد) دارای قسمت‌های هوایی و ۲۷ نمونه (۴۴ درصد) دارای کالوس شدند. در این آزمایش پس از ۶ هفته نمونه‌ها به محیط کشت D منتقل، پس از ۴ روز آثار ریشه‌دهی ظاهرو در پایان هفته دهم بعد از شروع

جدول ۵ - تجزیه واریانس مربوط به تعداد نمونه جوی کالوس، ساقه، ریشه در لوله و ریشه در خاک

میانگین مربعات			درجات آزادی ⁺		منابع تنوع
تولید کالوس	تولید ساقه	تولید ریشه در خاک	تولید ریشه در لوله		
۷۴۹/۱۲**	۹۵۶/۹۶**	۱۵/۹۸	۲۵/۳۵**	۷ (۱۰)	تیمار
۲۸/۰۲	۷۶/۰۲	۲۳/۵۳	۱۱/۸۷	۱۶ (۲۲)	خطا
-	-	-	-	۲۳ (۲۲)	کل

+ : درجه آزادی داخل پیرانتز مربوط به تولید ریشه در لوله است .

** : معنی دار در سطح ۰/۰۱ .

تولید گردید ولی به نظر می رسد که فقدان هورمبون در نخستین کشت آزمایش هفت باعث تولید قسمت های هوائی ضعیف شده باشد (جدول ۵) .

در مورد تولید ریشه، تفاوت تیمارها از نظر میانگین تعداد نمونه که ریشه تولید نمودند معنی دار بوده است . به وضوح معلوم است که محیط کشت D (فاقد هورمون) به طور معنی داری سبب ریشه دهی در کشت مریستم ساقه اسپرس می گردد . کشت مریستم ریشه منتهی به تولید ریشه نگردید . محیط های کشت A و B و C هر يك به تنهایی مختصری (در حدود ۳ تا ۷ درصد) ریشه تولید کردند و فقط در صورت انتقال به محیط کشت D این درصدها به حدود ۳ برابر افزایش یافتند . ضمناً تفاوت قابل توجهی نیز بین ریشه دهی در لوله و در خاک مشاهده نگردید (جدول ۵) .

بحث

کشت مریستم یکی از روش های متداول تکثیر غیر جنسی گیاهان در آزمایشگاه است . در این روش مریستم مستقیماً رشد می کند و قسمت های هوائی را تشکیل می دهد و یا در مورد مریستم های کوچک و بدون

نتایج حاصل از هفت آزمایش که در ۱۱ تیمار و ۳ تکرار به صورت طرح کاملاً تصادفی صورت پذیرفت برای تولید کالوس، تولید قسمت هوائی و تولید ریشه به طور جداگانه از نظر آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (جدول ۵) .

در مورد تولید کالوس، تفاوت تیمارها از نظر میانگین تعداد نمونه که تولید کالوس نمودند معنی دار بود . بهترین محیط کشت برای تولید کالوس از کشت مریستم ساقه محیط کشت C (در شرایط محیطی آزمایشات ۵ و ۶) و در درجه بعد محیط کشت B (در شرایط محیطی آزمایش چهار) و محیط کشت A بوده است . در محیط فاقد هورمون کالوس تولید نگردید (جدول ۵) .

در مورد تولید قسمت هوائی، تفاوت تیمارها از نظر میانگین تعداد نمونه که تولید قسمت هوائی نمودند نیز در سطح ۰/۰۱ معنی دار بوده است . بهترین محیط کشت برای تولید قسمت هوائی محیط کشت A (در شرایط آزمایشات ۱ و ۲) بوده است . تحت شرایط آزمایش ۳ که در آن از نور متناوب ۱۶ ساعت در ۲۴ ساعت استفاده گردید محیط کشت A قسمت هوائی کمتری تولید نمود . در سایر محیط های کشت نیز قسمت هوائی

اتصال به قطعه‌ای از بافت گیاهی غالباً" و برائش سر ترکیبی از هورمون‌ها کالوس تولید می‌شود که با انتقال به محیط کشت جدید مناسب، قسمت‌های هوائی یسسا ریشه و یا جنینی تولید می‌شود. در حالت تولید کالوس امکان ایجاد جهش در سلول‌ها و تغییر ژنتیکی در گیاه وجود خواهد داشت ولی تکثیر از طریق کشت مریستم به طور مستقیم سبب حفظ ساختمان ژنتیکی گیاه طی تکثیرهای مکرر در زمان طولانی می‌گردد و این امر به ویژه در مورد گیاهان چندساله و دگرگشن‌جائز اهمیت می‌باشد.

در این بررسی از محیط کشت پایه MS متشکل از نمک‌های عناصر پرنیاز و کم‌نیاز استفاده گردیده که در کشت مریستم بسیار رایج است. به جز در مورد پنتا تونات کلسیم، میزان و نوع سایر ویتامین‌ها تقریباً" مطابق با دستورالعمل توصیه شده برای محیط کشت MS بوده است. وجود ویتامین‌ها در عین آنکه مفید و گاهی ضروری است چنانچه میزان حداقل را تامین نماید، کم و بیش مقدار آن نقشی در تمایز سلولی نخواهد داشت. ضمناً" اسید آمینه گلوسین^۱ نیز در هر سه محیط A و B و C بکاررفته است. برای مقایسه محیط‌های کشت در این بررسی، مایع (A) یا جامد (B، C و D) بودن محیط کشت نباید تفاوتی در نتایج حاصل داشته باشد و این دو گونه محیط فقط از نظر شیوه اجرای آزمایش با هم فرق دارند. یکی از تفاوت‌های بین محیط کشت C با دو محیط کشت A و B مقدار شکر بوده است که در محیط کشت C، ۲ درصد و در دو محیط دیگر ۲ درصد است و شاید همین عامل از نظر غلظت و ایجاد فشار اسمزی مناسب، موثر بوده است.

در بین هورمون‌های گیاهی دو گروه عمده تحت عنوان آکسین‌ها^۲ و سیتوکنین‌ها^۳ وجود دارد. بطور کلی آکسین‌ها سبب تقسیم سلولی و تولید ریشه و سیتوکنین‌ها موجب تولید قسمت‌های هوائی می‌شوند. نکته بسیار مهم و در خور توجه آن است که نه فقط مقدار مطلق هورمون متعلق به یکی از این دو گروه، بلکه مقدار آنها نسبت به یکدیگر باعث می‌شود که رشد یک قسمت از گیاه افزایش یابد و رشد قسمت دیگر کند یا متوقف گردد. در این آزمایش‌ها از گروه آکسین‌ها هورمون NAA بکاررفته است. جیبرلین (GA) غالباً" در گروه جداگانه‌ای جای می‌گیرد ولی از نظر شیوه تاثیر تا حدی شبیه به آکسین‌ها است. در محیط کشت C هر دو ترکیب NAA و GA حذف و با آکسین دیگری بنام IBA جانشین گردید. در مقابل این آکسین‌ها در هر سه محیط کشت A و B و C از سیتوکنین BA استفاده شده که هورمون موجه قسمت‌های هوائی است.

نتایج حاصل از این آزمایشات بر روی کشت بافت مریستم نشان می‌دهد که علیرغم تولید کالوس و قسمت‌های هوائی، تولید و تمایز ریشه تحت این شرایط بر راحتی صورت نگرفته است. در مورد تولید کالوس هم محیط کشت و هم دیگر شرایط محیطی موثر هستند و در هر حال وجود هر دو گروه هورمون آکسین و سیتوکنین موجب تولید کالوس گردیده است. میزان تولید کالوس در سه محیط کشت A، B و C در حدود ۳۰ تا ۴۴ درصد بوده است ولی در محیط کشت D که فاقد هر گونه هورمون بوده کالوس تولید نشده است و این خود ضرورت وجود هورمون برای تشکیل کالوس را تأیید می‌نماید. با توجه به یکسان بودن محیط کشت (A) در آزمایشات ۱ و ۲ و ۳ و متفاوت بودن شرایط میزان نور

کلی برای تولید ریشه افزودن مواد ریشه زا و یا غالباً " استفاده از محیط کشت فاقد هورمونهای گیاهی می باشد . بنابراین به منظور تکثیر غیرجنسی اسپرس ، کشت مریستم انتهائی ساقه گیاه جوان در محیط کشت A با ۷۲ ساعت تاریکی در شروع آزمایش و سپس نور ممتد به مدت چهار هفته و متعاقباً " تجدید کشت نمونه های واجد قسمتهای هوایی در محیط کشت بدون هورمون (D) به مدت چهار هفته دیگر بهترین نتیجه را بدست داده است . گیاهان ریشه دار به گلدان و شرایط گلخانه منتقل گردیدند . محیط کشت C حاوی دو نوع هورمون BL و IBA برای تولید کالوس و قسمتهای هوایی و سپس انتقال به محیط کشت D برای تولید ریشه نیز نتیجه مطلوبی داشته است .

به نظر می رسد که تیمار نور ممتد طی ۴ هفته اول (اعم از وجود یا عدم وجود تیمار تاریکی در شروع آزمایش) در تشکیل کالوس اثر مثبت داشته است . در مورد تولید قسمت هوایی ، محیطهای کشت A و D مناسبترین و سایر محیطهای کشت نیز کم یا بیش مناسب بوده اند . در اینجا بیشتر نتایج سه آزمایش اول تا سوم در محیطهای کشت یکسان با میزان طول مدت روشنائی متفاوت نشان می دهد که نور ممتد بویژه متعاقب تیمار تاریکی ممکن است در تولید بیشتر قسمت هوایی تاثیر مطلوب داشته است . در مورد تولید ریشه ، در محیط کشت بدون هورمون (D) تعداد قابل توجهی از نمونه ها تولید ریشه نمودند . برای هدف تکثیر گیاه ، تولید ریشه تا آخرین مرحله انتقال به گلخانه ضروری نیست . قاعده

REFERENCES:

- 1- Arcioni, S. & D. Mariotti. 1982. Tissue culture and plant regeneration in *onobrychis viciaefolia scop.* Z. Pflanzenzuchtg 90: 192-197.
- 2- Brown, D.C.W., & E. M. Koehl. 1983, Regeneration of alfalfa from protoplast, cell and callus cultures. Plant Bre. Abstr. 54: 1277.
- 3- Clark, E.A. 1975. Crop improvement through techniques of plant cell and tissue culture. Bioscience 25: 747-749.
- 4- Evans, D.A. & W.R. Sharp. 1981. Plant regeneration from cell cultures. Hort. Rev. 3: 240-245.
- 5- Groose, R.W., & E.T. Bingham. 1984. Variation in plants regeneration from tissue culture of tetraploid alfalfa heterozygous for several traits. Crop Sci. 24: 655-658.
- 6- Heszky, L. 1975. Production of sainfoin (*Onobrychis viciifolia Scop.*) callus and plant regeneration from tissue culture. Bot. Közlem. 62(2): 85-88.
- 7- Mariotti, D., M. Pezzotti, E. Fallistocco, & S. Arcioni. 1984. Plant regeneration from leaf-derived callus or *lotus corniculatus* L. CV. Franco. (Plant Bre. Abstr. 54: 8229).
- 8- Mokhtarzadeh, A. & M.J. Constantin. 1978. Plant regeneration from hypocotyl- and anther-derived callus of Berseem clover. Crop Sci. 18: 567-572.

- 9- Murashige, T. 1977. Current status of plant cell and organ culture. Hortscience 12: 127-130.
- 10- Murashige, T. & F. Skoog. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. Physiol. Plant 15: 473-497.
- 11- Oelck, M.M, & O. Schieder. 1983. Genotypic differences in some legume species affecting the redifferentiation ability from callus to plants. (Plant Bre. Abstr, 54: 3100).
- 12- Phillips, G.C. & G.B. Collins. 1979. Invitro tissue culture of selected legumes and plant regeneration from callus cultures of red clover. Crop Sci. 19: 59-64.
- 13- Roca, M., N.O.E. Spinosa., M.R. Roca. & J.E. Bryan. 1978. A tissue culture method for the rapid propagation of potatoes . Am. Potato. 1.55: 691-701.
- 14- Snaselova, V. 1982. Regeneration of plants in callus cultures derived from the apical meristem of red clover. (Plant Bre. Abstr. 54: 3146).
- 15- White, D.W.R. 1984. Plant regeneration from long-term suspension cultures of white clover. Plant Bre. Abstr. 54: 8225.
- 16- Wiesner, L.E., A.E. Carleton, & C.S. Cooper. 1968. factors affecting sainfoin seed germination and emergence. In sainfoin symposium. Mont. State Univ. Bull. 627: pp. 13-15.
- 17- Yeuny, E.C., T.A. Thorpe., & J. Jensen. 1981, In vitro fertilization and embryo culture. PP. 253-271. In : T.A. Thorpe(ed.). Plant tissue culture. Academic press, Inc. N.Y.

Meristem Culture in Sainfoin (Onobrychis viciifolia Scop.).

M. OMIDI, B. GHERAMI and A. MOSHARI

Instructor, Department of Agronomy, College of Agricultural, University of
Tehran, Karaj, Assistant Professor and Instructor, Respectively,
Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication, January 26, 1992.

SUMMARY

Apical meristems of young seedlings were cultured in seven experiments, using Murashige and Skoog (MS) basic medium with various combinations of hormones and organic compounds as well as different light/dark duration. A liquid culture medium containing 0.4, 0.5, and 0.01 mg/l of GA, BAP, and NAA, respectively, was most suitable for shoot growth. For more callus formation, both GA and NAA were excluded and 0.05 mg/l IBA was included. Rhizogenesis was notably more in hormone-free media.